

meget vel, at der var intet Flertal. Det paagældende Udvalg bestod af 17 Medlemmer, og der kom fra disse 17 Medlemmer ikke nogen Flertals Indstilling om disse Paragraffer. Der kom 6 Minoritetsindstillinger, og deraf vare de to største Minoriteter den 3dje og den 6te, og det mærkelige ved det er, at af disse Minoriteter er den 3dje den eneste, der udtalte sig om disse Spørgsmaal. Derfor forekommer det mig virkelig, at jeg er i min gode Ret, naar jeg henviste til den fra denne Minoritet foreliggende Indstilling, saa meget mere som to af disse Minoriteter, nemlig den 5te og den 6te, i det væsentlige sluttede sig til den 3dje Minoritets Indstilling, som ogsaa blev vedtagen ved den endelige Afstemning om Paragrafferne, særlig den Paragraf, her er Tale om, den daværende § 33. — Jeg har allerede rettet en Bemærkning til det ærede Medlem fra Ribe (Buss) med Hensyn til den principielle Overensstemmelse, som han mener, der i 1892 var mellem Folketinget og Regeringen. Det ærede Medlem mente, at jeg vilde have undgaaet den Fejltagelse, som jeg efter hans Mening gjorde mig skyldig i, naar jeg i al Meningfuldhed. — paa samme Maade altsaa, som jeg har læst § 32 — havde gennemlæst den foregaaende Aargang af Rigsdagstidenden, og han gav mig det gode Raad, at jeg burde have gjort det. Nu siger jeg, at man skal altid være taknemmelig for et godt Raad, selv om det ikke er saa overdrevent behageligt at følge det Raad, men jeg tror i Virkeligheden ikke, at jeg vilde have naaet noget derved. Om jeg end har set et og andet efter — og jeg har blandt andet set, at selv det ærede Medlem delvis støttede Regeringen med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det var berettiget helt at opgibe Amtsgrensene, hvis jeg da ikke tager fejl. — vil jeg dog betakke mig for at læse hele Aargangen igennem. Jeg er ikke sikker paa, at jeg, hvis det, som det ærede Medlem mente, skulde være en Kur for Enfoldighed, vilde blive mindre enfoldig derefter. — Jeg har endnu kun en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Aarhus Amis 1ste Valgkreds (Betj. Espensen). Det glædede mig, af det ærede Medlems sidste Udtalelse at høre, at han dog synes at have faaet en Slags Anelse om, at der i Grundlovens § 32 kan søges en Regel, om end, som det ærede Medlem udtrykte sig, ikke nogen klar og bestemt Regel om, at Folketingsvalgkredse skulle være nogenlunde lige store. Det glædede mig som sagt, thi jeg anser det for et Fremskridt fra hans tidligere Udtalelse og fra hans Udtalelser i Fjor. Men det ærede

Medlem mente, at der ikke var nogen Grund for Byerne til, som han sagde, at istemme saa høje Toner, for der var ingen, der vilde gøre dem nogen Skade. Det er glædeligt nok at høre, og Byerne have med stor Tilfredshed og Fornøjelse hørt, at det store Parti, der har dannet sig her i Landet, og som det ærede Medlem i særlig Grad repræsenterer, gentagne Gange har udtalt, at det paa ingen Maade vilde gaa Byernes Interesser for nær. Men saa forstaar jeg ikke, hvorfor dette Parti og hvorfor det ærede Medlem kunne have noget imod, at Byerne saa rimelige og billige Krav fra deres Side imødefomne, naar man maa erkende, at de ikke have samme Valgret som Landets øvrige Indbyggere — og hverken Kjøbenhavn eller Kjøbstæderne have det efter den stærke Befolkningsstilvækst, som har fundet Sted i Byerne. Og hvorfor skal det saa være saa urimeligt, at de ønske at blive stillede paa lige Fod med Landets øvrige Indbyggere? De forlange ikke, at der skal gøres særlige Ofre for at fremme deres Interesser, men de forlange kun, at de ikke blive forfordelte ved Valgkredsens Fordeling; de ønske kun at nyde lige Ret med deres Medborgere. Det forekommer mig at være en overordentlig billig og rimelig Fordring, som man ikke godt kan lukke Ørene for. Ja, det ærede Medlem har været saa heldig at høre og kunne berette os andre, hvad man hvisker i Krogene om denne Valgkredsfordeling, og det er heldigt, at han har kunnet gøre det uden derved at krænke, som man siger, Privatlivets Fred, men jeg vilde dog ønske, at det ærede Medlem saa vilde have oplyst, naar han har haft Lejlighed til at gøre det, at naar Omfordelingen vilde blive til Fordel for Højre og de 25, som han siger — det kan jeg ikke se, at det vil blive, jeg tror, at de, der ville vinde Partiet, ville blive Højre og Socialisterne; de ville faa nogle flere Repræsentanter, fordi det særlig er de Kredse, hvori deres Vælgere ere i Flertal, der ere forfordelte ved den nuværende Valgkredsordning — at han da vilde have oplyst, at de ikke stille noget ubilligt Krav eller Forlangender, de ønske kun at blive repræsenterede lige med Landets øvrige Bøvere og Borgere. Men jeg kan særlig ikke forstaa, hvorfor det ærede Medlem har saa meget imod — naar man vil tage Sagen rent praktisk — at denne Valgkredsomlægning i væsentlig Grad vil blive til Fordel for Højre, hvad jeg i øvrigt ikke tror vil blive Tilfældet; de ville maaſte faa et Par Stemmer mere, end de hidtil have haft. Hvorfor det ærede Medlem særlig kan have